

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XCVIII [i. e. XCIX]. An remiſa culpa maneat subinde poenae luendae
debitum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

A D VI. Kemnitii. *Sicut hic non dicit similitudinem in omnibus; alioquin etiam vti Sacramentis non eguiscent Apostoli magis, quam Dominus. Missus igitur Christus est vt Filius; Apostoli vt Ministri; ad eundem vtrique Finem, non Modum in omnibus.*

A D VII. Adeo fallum est vt Episcopi tunceam appendicem de publica Confessione adiecerint ad S. Canonem priuatæ: teste Socrate. Quodque permanenter testatur causus sub Nectario postea factus: post quem accidit publicæ Coconfessionis abrogatio, non priuatæ. *Quot in uno mendacia Kemnitii.*

DE SATISFACTIONE ANNOTATIO.

1. Cūm Satisfactio sit compensatio iniuria facta: sō; differt ab Restitutione, quā Rerum; illa Actionum æqualitatem restitut: cō quod hēc Damnum in re factum; illa Injuriam actione illatam respiciat. Deo autem inferri damnum nequit; iniuria potest: ideo Satisfactio ei, non Restitutio præstanda est ex Iustitia.

2. **IUSTITIA** verò actionis duplex est: *Absoluta & perfecta;* quā tantum redditur honoris, quanta fuit læsio. *Imperfecta seu conditionata* cum pacto, quā redditur, quantum læsus pacificatur. Iam cūm Deum inter & hominem esse æqualitas non possit, solum conditionata cum iustitia fit læso Deo satis, aliquā intercedere *Donatione, & Acceptatione Dei.*

3. **SATISFACTORIA COMPENSATIO** conditionata respicit *Inequalitatem Iustitiae, & Amicitie læsa factam,* D. Thom. 4. q. 1. art. 3. Hinc aliquando vna actio satisfacit Amicitię læse ad Recōciliationem;

sed non Iustitię pactę Iam peccator pro læsa Amicitia Deo satisfacere nō potest: quia Satisfactio Deo præsupponit Acceptationem Dei gratuitam; hēc, Amicitiam Dei. Dein, Satisfactio fit ad aliqualem æqualitatem: at læsi infinitas & lædentis vilitas finita, nullam habere proportionem possunt: proinde nec Amicitię satisfactionem læsa.

Hinc necesse, vt in satisfaciēte ex pacto insit aliiquid principium satisfactiōnis, simile Deo infinitè bono; & hoc est Sp. Sancti gratia inhabitans in pœnitente. Hēc autem est merē gratuita Donatio Dei. Ex hac opus satisfactorium vallet ex pacto Dei; SIC Volentis placari. Hinc axioma Theologicum manat: *Satisfactio non offeritur Deo, nec exigitur ab hominibus pro Culpa sed ab hac Deu nos iustificat gratis, id est eam condonat. Amicitiamque suam reddit.* Et post hanc receptam gratis homo potest satisfacere. Quod negant hæretici.

QVÆSTIO XCIX.

An remissā culpā maneat subinde pœne luende debitum?

LUTHERVS in Afferi, art. 5. affirmat; & cum eo p' co*ique Lutherani Nobiscum.*

IDEM concione de indulgentiis anno 1518. nega: & cum eo CALVINVS Inst. 1. 3. c. 4. § 31. ait, Deum non exige pœnas peccati; sed castigare solum paternè ad profectum nostrum.

SVAD ET Calvinius ita. 1. Chrys. hom. de Pœnit. *Deus propter hoc imponit nobis pœnam: non de peccatis sumens supplicium: sed ad futura nos corrigens.* Itaq; flagella sunt Paternæ correptiones, non Iudicis vltiones. 2. Aug. 1. 2 de pecc. meritis. Mois est nonnunquam exercitatio virtutis; et si ordinariè sit pœna peccati originalis.

AV-

A V T O R. Pœnæ temporales remanent sèpè, post remissam culpā; & cæ remittuntur in vita Futura ex Condigno: in præsenti, ex Congruo: 1. Teste S. Scripturæ in Antichristo p. 3. q. 38. 2. S. Chrys. ibid. ait: Deus videt, quod peccatis ipsis non minus damnosum sit Non puniri: propter hoc imponit paenam. Et ne inulti efficeremur de teriores, non remisit supplicium: sc: Utilitatē magis quam Ultionem intendit. Iuxta Oleæ 6. Misericordiam volo, non Sacrificium. S. Aug. ibid. c. 33. 34. Pœnas, Dei amicos afflagentis, esse materiam dicit virtutis: sed non negat esse etiam peccati ultiones. Vnde in Ps. 50. ait: Veritatem dilexi sti, hoc est, impunita peccata eorum etiam, qui bui ignoscis, nō dimisisti. Sic prærogasti misericordiam; ut seruares & Veritatem? 3. Calvinus ibid. c. 8. §. 6. Non modo infirmitatem nostram præuenire; sed præterea etiam delicta corriger habet Deus; ut nos in legitima erga se obedientia contineat. Proinde, quoties affligimur, subire protinus in mentē debet anteacta vita recordatio: ita reperiemus nos admisisse, quod dignum eiusmodi castigatione esset.

D I C O A D I. Causa mortui filii Dauidis dicitur, 2. Reg. 12. non, ut in futurum caueat; sed quia blasphemare fecisti inimicos nomen Dei, propter verbū hoc filius tuus morietur. Ideo etiam fleuit Dauid, ad lendum præteritum malum; non ad cauendam futurum.
A D II. Infantes mortem subeūt; at in quam exercitacionem virtutis? Planè in pœnā peccati præteriti, Gen. 2. Quacunq; die comedieris, mors morieris. Rom. 5. Et ita in omnes homines mors transis, in quo omnes peccaverunt. Esto, sit quandoq; mors materies virtutis; nō tamē ideo desinat esse pœna peccati.

Q V Ä S T I O C.

An bonis operibus redimi posse remanens pœna temporalis?

V T H E R V S in Assert. art. 5. et si nomen Satisfactionis respuit, pœnas tamen spontaneis manum Dei posse præueniri concedit & auerti. Sic & Martyr Kemnitius, cæterique Lutherani.

C A L V I N V S Inst. 1. 3. c. 4. §. 30. peccatorum pœnas vllis operibus redimi posse negat.

S V A D E T Caluinus ita. 1. Nullis operibus delicta procurare iubet; sed sola sacrificia in expiationem requirit. quod ita testari vult, unicum esse Satisfactionis genus. Nam sacrificia Israëlitarum non hominum operacensebantur; sed unico Christi Sacrificio estimabantur. 2. Peccata tua eleemosynis redime: Non voluit significare, Iustitiam & Misericordiam esse Dei propitiationem, & pœnarum redemptionem. Absit enim ut alia unquam fuerit ἀπολύτρωσις, quam Sanguis Christi.

A V T O R. 1. Pœnæ Purgatorii redimi possunt operibus piis. patet p. 1. sup. 2. Pœna in hac vita sunt aliquando necessariò tolerandæ, ut irredimibiles: ut Mors omniū: Mors filii Dauidici: 2. Reg. 12. Moysis ex terra promissa exclusio; q; nec orans fuit exauditus, Deut. 3. 3. Aliquando pœnæ hic redimi possunt: Sic Ninuitæ, Iona vlt. pœnas auerterunt. Id, 2. Par. 7. promittit Deus Ierem. 18. Daniel. 4. Peccata tua superbiæ, rapinae, &c. eleemosynis redime. Nam, Tob. 4. Eleemosyna ab omni peccato, & morte liberat.

D I C O A D I. Assumptum vtrumque falsi arguit S. Scriptura: adeo multa docet esse satisfactoria, præter sacrificia. Et hæc respectabant ad & Unicum Crucifixum, & ad Incuruentum specie vnum, numero multa.

A D II. Patet solutio: Non voluisse Deum dicit; non docet, Calvinus; nec aliud docuit haec tenus.

Quæ.

